

Vayigash Bet

[Genesis]

(47)7:Yoseph brought in Yaakov, his father, and set him before Pharaoh, and Yaakov blessed Pharaoh.

8:Pharaoh said to Yaakov, "How many are the days of my years of your life?"

9:Yaakov said to Pharaoh, "The days of the years of my sojourn are one hundred thirty years. Few and evil have been the days of the years of my life, and they have not attained to the days of the years of the life of my fathers in the days of their sojourn.

10:Yaakov blessed Pharaoh, and went out from the presence of Pharaoh.

11:Yoseph placed his father and his brothers, and gave them a possession in the land of Egypt, in the best of the land, in the land of Rameses, as Pharaoh had commanded.

12:Yoseph nourished his father, his brothers, and all of his father's household, with bread, according to their families.

13:There was no bread in all the land; for the famine was very severe, so that the land of Egypt and the land of Canaan fainted by reason the famine.

14:Yoseph gathered up all the money that was found in the land of Egypt, and in the land of Canaan, for the grain which they bought: and Yoseph brought the money into Pharaoh's house.

15:When the money was all spent in the land of Egypt, and in the land of Canaan, all the Egyptians came to Yoseph, and said, "Give us bread, for why should we die in your presence? For our money fails.

16:Yoseph said, "Give your cattle; and I will give you for your cattle, if money fails.

17:They brought their cattle to Yoseph, and Yoseph gave them bread in exchange for the horses, and for the flocks, and for the herds, and for the donkeys: and he fed them with bread in exchange for all their cattle for that year.

18:When that year was ended, they came to him the second year, and said to him, "We will not hide from my lord how our money and the herds of cattle are all spent, they are my lord's. There is nothing left in the sight of my lord, but our bodies, and our lands.

וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־

יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמְדֵהוּ לְפָנָיו פַּרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־

פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יָמֵי שְׁנֵי מְגֹרֵי שְׁלֹשִׁים

וּמֵאֵת שָׁנָה מֵעַט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיִגּוּ

אֶת־יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אָבֹתַי בְּיָמַי מְגֹרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ

יַעֲקֹב

אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו פַּרְעֹה׃ וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו

וְאֶת־אָחִיו וַיִּתֵּן לָהֶם אַחְזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטַב

הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעַמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה׃ וַיִּכְלֹכַל

יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם

לְפִי הַטָּף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעַב

מְאֹד וַתָּלֶה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעַב׃

וַיִּלְקַט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם

וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׂבֶר אֲשֶׁר־הֵם שֹׂבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף

אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה׃ וַיִּתֶּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר

הִבֵּה־לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוֹת נִגְדֹךָ כִּי אָפֶס כֶּסֶף׃

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבֹ מִקְנֵיכֶם וְאֵתְנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם

אִם־אָפֶס כֶּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן

לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבַמְקָנָה הַצֹּאֵן וּבַמְקָנָה

הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיִּנְהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה

הַהִוא׃ וַתִּתֶּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה

וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד מֵאֲדֹנָי כִּי אִם־תָּם הַכֶּסֶף
וּמִקְנֵה

19:Why should we die before your eyes, both we and our land? Buy us and our land for bread, and we and our land will be servants to Pharaoh. Give us seed, that we may live, and not die, and that the land won't be desolate.

הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנָי לֹא נִשְׂאֵר לְפָנַי אֲדֹנָי בְּלֹתֵי אִם־
גּוֹיֹתֵנוּ וְאֲדָמָתֵנוּ: **לַמָּה** נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־
אֲדָמָתֵנוּ קָנָה־אֹתָנוּ וְאֶת־אֲדָמָתֵנוּ בַּלֶּחֶם וְנָחִיָּה אֲנַחְנוּ
וְאֲדָמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפָרְעֹה וְתוֹ־זֶרַע וְנָחִיָּה וְלֹא נָמוּת
וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם: **וַיִּקֶן** יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמַת מִצְרַיִם
לְפָרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חֹזֶק עָלֵהֶם
הָרָעַב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפָרְעֹה: **וְאֶת־הָעָם** הֶעֱבִיר אֹתוֹ
לְעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קֶצֶהוּ: **רַק** אֲדָמַת
הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֵק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פָּרְעֹה וְאָכְלוּ
אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ
אֶת־אֲדָמָתָם:

20:So Yoseph bought all the land of Egypt for Pharaoh, for the Egyptians sold every man his field, because the famine was severe on them, and the land became Pharaoh's.

21:As for the people, he moved them to the cities from one end of the border of Egypt even to the other end of it.

22:Only he didn't buy the land of the priests, for the priests had a portion from Pharaoh, and ate their portion which Pharaoh gave them. That is why they didn't sell their land.

Vayigash Bet

[Genesis]

(47)7:Yoseph brought in Yaakov, his father, and set him before Pharaoh, and Yaakov blessed Pharaoh.

וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־

יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמְדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־

8:Pharaoh said to Yaakov, "How many are the days of the years of your life?

פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃

9:Yaakov said to Pharaoh, "The days of the years of my sojourn are one hundred thirty years. Few and evil have been the days of the years of my life, and they have not attained to the days of the years of the life of my fathers in the days of their sojourn.

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יָמֵי שְׁנֵי מִגֹּרֵי שְׁלֹשִׁים

וּמֵאֵת שָׁנָה מֵעַט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁגִּיגוּ

10:Yaakov blessed Pharaoh, and went out from the presence of Pharaoh.

אֶת־יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אָבֹתַי בְּיָמֵי מִגֹּרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ

יַעֲקֹב

11:Yoseph placed his father and his brothers, and gave them a possession in the land of Egypt, in the best of the land, in the land of Rameses, as Pharaoh had commanded.

אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה׃ וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו

וְאֶת־אָחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אַחְזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטַב

12:Yoseph nourished his father, his brothers, and all of his father's household, with bread, according to their families.

הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעַמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה׃ וַיִּכְלֹךְ

יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחָיו וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם

13:There was no bread in all the land; for the famine was very severe, so that the land of Egypt and the land of Canaan fainted by reason the famine.

לִפְנֵי הַטָּף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעֵב

מְאֹד וַתֵּלֶה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעֵב׃

14:Yoseph gathered up all the money that was found in the land of Egypt, and in the land of Canaan, for the grain which they bought: and Yoseph brought the money into Pharaoh's house.

וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׂבֵר אֲשֶׁר־הֵם שֹׂבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף

15:When the money was all spent in the land of Egypt, and in the land of Canaan, all the Egyptians came to Yoseph, and said, "Give us bread, for why should we die in your presence? For our money fails.

אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה׃ וַיִּתְּנוּ הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר

הֲבֵה־לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוֹת נִגְדָךְ כִּי אָפֶס כֶּסֶף׃

16:Yoseph said, "Give your cattle; and I will give you for your cattle, if money fails.

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם

אִם־אָפֶס כֶּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן

17:They brought their cattle to Yoseph, and Yoseph gave them bread in exchange for the horses, and for the flocks, and for the herds, and for the donkeys: and he fed them with bread in exchange for all their cattle for that year.

לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה

הַבָּקָר וּבְחִמְרִים וַיִּנְהֵלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה

18:When that year was ended, they came to him the second year, and said to him, "We will not hide from my lord how our money and the herds of cattle are all spent, they are my lord's. There is nothing left in the sight of my lord, but our bodies, and our lands.

הַהוּא׃ וַתָּתֵם הַשָּׁנָה הַהוּא וַיָּבֵאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית

וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד מֵאֲדֹנָי כִּי אִם־תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה

הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנָי לֹא נִשְׂאֵר לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּלֹתֵי אִם־גּוֹיְתָנוּ וְאֲדָמָתָנוּ: ¹⁹לְמָה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־

19:Why should we die before your eyes, both we and our land? Buy us and our land for bread, and we and our land will be servants to Pharaoh. Give us seed, that we may live, and not die, and that the land won't be desolate.

אֲדָמָתָנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־אֲדָמָתָנוּ בְּלֶחֶם וְנָחִיָּה וְנִחְיֶה וְאֲדָמָתָנוּ עֲבָדִים לְפָרְעֹה וְתוֹן־זֶרַע וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת

20:So Yoseph bought all the land of Egypt for Pharaoh, for the Egyptians sold every man his field, because the famine was severe on them, and the land became Pharaoh's.

וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׂם: ²⁰וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפָרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חֹזֶק עָלֵהֶם

21:As for the people, he moved them to the cities from one end of the border of Egypt even to the other end of it.

הָרֶעִב וְתָהִי הָאָרֶץ לְפָרְעֹה: ²¹וְאֶת־הָעָם הֵעֲבִיר אֹתוֹ לְעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קֶצֶהוּ: ²²רַק אֲדָמַת

22:Only he didn't buy the land of the priests, for the priests had a portion from Pharaoh, and ate their portion which Pharaoh gave them. That is why they didn't sell their land.

הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֵק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פָּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת־חֲקֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ

אֶת־אֲדָמָתָם:

וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־⁽⁴⁷⁾
 יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמְדוּהוּ לְפָנָיו פַּרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־
 פַּרְעֹה׃⁸ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃
⁹ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יָמֵי שְׁנֵי מְגֹרֵי שָׁלָשִׁים
 וּמֵאת שָׁנָה מָעַט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיִגּוּ
 אֶת־יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אָבֹתַי בְּיַמֵּי מְגֹרֵיהֶם׃¹⁰ וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב
 אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו פַּרְעֹה׃¹¹ וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו
 וְאֶת־אָחִיו וַיִּתֵּן לָהֶם אַחְזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטַב
 הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמֶסֶס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה׃¹² וַיִּכְלְכַל
 יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם
 לְפִי הַטָּף׃¹³ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעַב
 מְאֹד וַתֵּלֶה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעַב׃
¹⁴ וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֹא יוֹסֵף
 אֶת־הַכֶּסֶף בְּיָתֵהּ פַּרְעֹה׃¹⁵ וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
הִבֵּה־לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נִמּוֹת נִגְדָּךְ כִּי אָפֶס כֶּסֶף׃
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם
אִם־אָפֶס כֶּסֶף׃ **דְּמִינִי** וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן
לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבַמִּקְנֶה הַצֹּאן וּבַמִּקְנֶה
הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיִּנְהַלֵּם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה
הַהִוא׃ **יִשְׂרָאֵל** וַתָּתֵם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית

וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד מֵאֲדֹנָי כִּי אִם־תָּתֵם הַכֶּסֶף וּמִקְנֶה
הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנָי לֹא נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּלִתִּי אִם־
גּוֹיִתָּנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ׃ **וַיִּשְׂרָאֵל** לָמָּה נִמּוֹת לְעֵינֶיךָ גַם־אֲנַחְנוּ גַם־
אֲדַמְתָּנוּ קְנֶה־אֶתְנוּ וְאֶת־אֲדַמְתָּנוּ בַּלֶּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ
וְאֲדַמְתָּנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֹן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נִמּוֹת
וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׂם׃ **וַיִּקֶן** יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמַת מִצְרַיִם
לְפַרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חֹזֵק עָלֵהֶם
הָרָעַב וַתְּהִי הָאֶרֶץ לְפַרְעֹה׃ **וַיִּשְׂרָאֵל** וְאֶת־הָעָם הָעֵבִיר אֹתוֹ
לְעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קִצְהוֹ׃ **וַיִּקֶן** אֲדָמַת

הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֶק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרֵעָה וְאָכְלוּ
אֶת־חֻקֵּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֵעָה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ
אֶת־אֲדָמָתָם:

ויבא יוסף את
יעקב אביו ויעמדהו כלפני פרעה ויברך יעקב את
פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם ויברך יעקב
את פרעה ויצא מלפני פרעה ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
לפי הטף ולחם איך בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
וילקט יוסף את כל הכסף הגמלא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף
את הכסף ביתה פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים

ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה גמות גגרך כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
אם אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן
להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים ויגהלם בלחם בכל מקניהם בשנה
ההוא ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית

ויאמרו לו לא נכחזר מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם
גויתנו ואדמתנו למה גמות לעיניך גם אנחנו גם
אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע וזחיה וכל גמות
והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו
לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת

הכֹּהֲנִים לֹא קָגַהּ כִּי זֶזְק לִכְהֹנִים מֵאֵת פְּרֵעָה וְאָכְלוּ
אֵת זֶזְקֵם אֲשֶׁר גִּזְתָּן לָהֶם פְּרֵעָה עַל כֵּן לֹא מִכְרוּ
אֵת אֲדָמָתָם